

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

Nr. 192.198 van 2 april 2009

A. 118.086/g-106

In zake: **SIMONS** Christian,
Broekveldstraat 4/1
3020 Herent,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd
door de Minister van Landsverdediging.

**DE RAAD VAN STATE, ALGEMENE VERGADERING
VAN DE AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK,**

Gezien het op 13 maart 2002 ingediende verzoekschrift, waarbij Christian SIMONS de nietigverklaring vordert van het besluit van de Chef Defensie van 7 januari 2002, dat hem de toelage voor informaticataken weigert;

Gelet op arrest nr. 184.896 van 27 juni 2008, waarbij de debatten worden heropend en de zaak naar de algemene vergadering wordt verwezen;

Gelet op de kennisgeving van dat arrest aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 13 november 2008, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van 9 december 2008;

Gehoord het verslag van de heer CAMBIER, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van de heer R. GERITS, kolonel militair administrateur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

Overwegende dat de volgende feiten nuttig zijn voor het onderzoek van het beroep:

Feiten

1. De verzoeker is beroepsonderofficier bij de Krijgsmacht. Hij heeft de graad van eerste sergeant major.

2. Hoofdstuk IV van de wet van 20 mei 1994 betreffende de geldelijke rechten van de militairen (hierna: de wet van 20 mei 1994), bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 21 juni 1994, bevat een regeling inzake de toelagen en de vergoedingen aan de militairen.

Artikel 11, §§ 2 en 3, van deze wet, zoals in de voorliggende zaak van toepassing, luiden:

"§ 2. De Koning kan [...] ten gunste van de militairen «in werkelijke dienst» in periode van vrede het recht scheppen op toelagen, vergoedingen en andere geldelijke voordelen of voordelen in natura.

Dit recht kan slechts geschapen worden op grond van bekwaamheidsbewijzen, bijzondere prestaties en gedragten kosten waarop artikel 10 geen toepassing vindt.

§ 3. De Koning bepaalt de tarieven en regelt de toekenning van de in § 2 bedoelde voordelen.

Hij mag evenwel in de gevallen die Hij bepaalt de Minister van Landsverdediging met die taak belasten."

3. Ter uitvoering van deze wetsbepalingen heeft het koninklijk besluit van 2 juni 2000 houdende toekenning van een toelage aan militairen belast met informaticataken (hierna: het koninklijk besluit van 2 juni 2000), bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 juni 2000, een regeling uitgewerkt waarbij de militairen, belast met informaticataken tijdens de periodes van 1 september 1998 tot en met 31 december 1998, 1 januari 1999 tot en met 31 december 1999, 1 januari 2000 tot en met 31 december 2000 en 1 januari 2001 tot en met 31 december 2001, een toelage ontvangen. Blijkens de aanhef van het koninklijk besluit wordt deze regeling

gemotiveerd door de druk op de arbeidsmarkt van het informaticapersoneel, die nog zal verhogen ten gevolge van de overgang naar het jaar 2000 en de invoering van de euro. Er wordt tevens verwezen naar een gelijkaardige toelage die reeds aan het burgerpersoneel van het departement Landsverdediging is toegekend.

Artikel 1, § 1, van het koninklijk besluit van 2 juni 2000 stelt een toelage in ten voordele van de militairen die belast zijn met informaticataken, dewelke betrekking hebben op de conceptie en/of de coördinatie en/of de analyse en/of de programmatie en/of de productie van informaticatoepassingen, en die hun functies voltijds uitoefenen en gemiddeld 80% van hun werktijd aan informaticataken besteden. De Minister van Landsverdediging en de Minister van Begroting dienen de bedoelde informaticataken nader te bepalen. Luidens artikel 1, § 2, stelt de Chef van de Generale Staf de lijst op van de militairen die aan de gestelde voorwaarden voldoen. Dat kunnen militairen zijn die "een ambt van informaticus" bekleden, wat volgens artikel 1, § 3, blijkt uit "de organieke tabellen van de krijgsmacht", maar ook militairen die een dergelijk ambt niet bekleden. In dat laatste geval moet de opname van de betrokkenen op de lijst worden gemotiveerd met inachtneming van de criteria vastgesteld door de Minister van Landsverdediging en de Minister van Begroting. Krachtens artikel 1, § 2, tweede lid, moet de lijst van gegadigden "voorzien worden van een visum van de Inspecteur van Financiën".

Artikel 2, §§ 1 tot 4, bepaalt het bedrag van de toelage als een vast percentage van de brutojaarwedde van de betrokken militair: 6,25% voor de taken vervuld tijdens het jaar 1998, 18,75% voor de taken vervuld tijdens het jaar 1999 en 12,5% voor de taken vervuld tijdens de jaren 2000 en 2001. Luidens artikel 2, § 5, wordt onder "jaarwedde" verstaan: "de wedde, eventueel verhoogd met de haard- of standplaatstoelage". De jaarwedde die in aanmerking wordt genomen, is deze verschuldigd voor de maand januari van het uitbetalingsjaar. Artikel 2, § 6, bepaalt dat de helft van het bedrag van de toelage onmiddellijk aan de betrokken militair wordt toegekend. De andere helft wordt toegekend na beslissing van de Chef van de Generale Staf, op basis van "de verhouding waarin de betrokken militair heeft bijgedragen in de informaticataken", en nadat de voornoemde chef kennis heeft genomen van een rapport over de activiteiten uitgevoerd door de betrokken militair en na advies van diens korpscommandant.

Artikel 4 somt de gevallen op waarin de toelage niet of slechts proportioneel wordt toegekend.

Artikel 5 bepaalt welke verloven en afwezigheden geen invloed hebben op het bedrag van de toelage.

4. Het koninklijk besluit van 2 juni 2000 is uitgevoerd bij ministerieel besluit van 6 juni 2000, eveneens bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 juni 2000. Artikel 1 van dat ministerieel besluit bepaalt nader de informaticataken, bedoeld in artikel 1, § 1, van het koninklijk besluit van 2 juni 2000. Artikel 2 stelt de criteria vast die de Chef van de Generale Staf in acht moet nemen bij het opstellen van de lijst van de militairen die, zonder informaticus te zijn, informaticataken uitvoeren, namelijk vooreerst toegewezen zijn aan een cel van een stafsectie of van een korps bevoegd voor informatica en voorts informaticataken uitoefenen waarvan sprake in artikel 1, § 2. Luidens artikel 3 "attesteert" de Chef van de Generale Staf of zijn gemandateerde "de affectatie van gemiddeld 80% van de totale werktijd", bedoeld in artikel 1, § 1, van het koninklijk besluit van 2 juni 2000, na advies van de korpscommandant van de betrokken militair.

5. Een reglement IF 190 van de Generale Staf van de Krijgsmacht "met betrekking tot de toekenning van een informaticatoelage voor militairen belast met informaticataken" werkt de reglementering verder uit. Het zet de voorwaarden uiteen waaraan moet voldaan zijn om de toelage te kunnen genieten. Voorts wordt het besluitvormingsproces nader bepaald.

De militair moet een aanvraag indienen, waarin hij "omstandig de uitgevoerde informaticataken beschrijft". Bij die aanvraag moet de betrokkene een "rapport" voegen, waaruit duidelijk blijkt dat hij aan "de 80%-regel" heeft voldaan (§§ 401, c, en 402, a, van het reglement).

De korpscommandant moet advies geven over de aanvraag. Hij moet bevestigen dat "de aanvrager wel degelijk gemiddeld 80% van zijn totale werktijd heeft besteed aan informaticataken [...] die recht geven op een toelage". Hij moet ook "een appreciatie [...] geven van de mate waarin betrokkene persoonlijk bijgedragen heeft tot het vervullen van zijn opdracht". Indien hij van oordeel is dat de aanvrager "ten gevolge van een onvoldoende persoonlijke bijdrage" geen recht heeft op de volledige tweede helft van de toelage, dan moet hij een omstandig gemotiveerd voorstel formuleren "dat hem in functie van de geleverde bijdrage billijk lijkt" (§§ 401, d, 2 en 3, en 402, b, 2 en 3, van het reglement). Voorts moet de korpscommandant, voor de militairen die geen ambt van informaticus bekleden, maar wel informaticataken uitvoeren, "aantonen dat betrokkene toegewezen is aan een cel van een stafsectie of van een korps dat bevoegd is voor informatica" en omstandig motiveren dat de uitgevoerde informaticataken wel

degelijk behoren tot deze opgenomen in de lijst die voor de betrokkene van toepassing is (§ 402, c, van het reglement).

De aanvraag wordt voorgelegd aan een aanvaardingscommissie, die op basis van de gegevens verstrekt door de aanvrager en de korpscommandant vaststelt of de aanvrager recht heeft op de toelage. De voornoemde commissie bepaalt tevens de periodes waarvoor het recht op de toelage verworven is, alsook het percentage van het variabele gedeelte van de toelage (§ 403, b, van het reglement).

De militair wiens aanvraag aldus is aanvaard, wordt ingeschreven op een nominatieve lijst, die door de Inspecteur van Financiën moet worden geïnvormd "alvorens het recht op de toelage verworven is" (§ 403, d, van het reglement).

Een militair wiens aanvraag geheel of gedeeltelijk werd afgewezen, kan binnen 15 dagen na de ontvangst van de beslissing over zijn aanvraag, beroep instellen bij een beroepscommissie. In het geval van een gunstige afloop van dat beroep, wordt de militair alsnog ingeschreven op de lijst die voor het verkrijgen van een visum aan de Inspecteur van Financiën zal worden voorgelegd (§§ 501 tot 507 van het reglement).

6. Op 11 april 2000 vraagt de verzoeker, met verwijzing naar het reglement IF 190 van de Generale Staf van de Krijgsmacht, dat hem de informaticatoelage zou worden toegekend voor de periode van 1 september 1998 tot 31 december 1998 en voor de periode van 1 januari 1999 tot en met 31 december 1999. De verzoeker, die geen ambt van informaticus uitoefent, vermeldt dat hij in de voormelde periodes wel informaticataken heeft uitgevoerd, die hij omstandig beschrijft.

De korpscommandant van de verzoeker verleent op 12 april 2000 een gunstig advies. Hij bevestigt dat de verzoeker effectief informaticataken voltijds heeft uitgevoerd en gemiddeld 80% of meer van zijn werktijd aan die taken heeft besteed. Hij bevestigt dat het variabele gedeelte van de toelage, "gezien de bijdrage [van de verzoeker]", volledig mag worden toegekend. Hij brengt tevens een aantal gegevens aan, waaruit moet blijken dat de cel waartoe de verzoeker behoort, "bevoegd is voor informatica" en hij bevestigt dat de taken die door de verzoeker ter staving van zijn aanspraken op de toelage worden aangevoerd, wel degelijk behoren tot de informaticataken die bepaald zijn in de reglementering.

7. Op 17 oktober 2000 neemt de verzoeker kennis van de beslissing van de aanvaardingscommissie dat de informaticatoelage hem niet wordt toegekend. Luidens die beslissing stemmen de vermelde taken niet overeen met de informaticataken die

bepaald zijn in de reglementering of is het louter gebruik van software ter ondersteuning van specifieke beroepsactiviteiten onvoldoende om te kunnen worden beschouwd als de uitvoering van informaticataken.

8. Op 27 oktober 2000 stelt de verzoeker beroep in bij de beroepscommissie.

9. Op 30 oktober 2000 brengt zijn korpscommandant een gunstig advies uit.

10. Bij brief van 7 mei 2001 wordt de verzoeker ervan in kennis gesteld dat de beroepscommissie zijn aanvraag bij een beslissing van onbekende datum om de volgende redenen heeft afgewezen:

- "- De cel waarvoor u werkt, heeft geen informaticaopdracht: ofwel ontbreken de verordeningsteksten en/of richtsnoeren (§ 204.a.1), ofwel blijkt dit niet uit de organieke tabellen (§ 204.a.2). Die stukken MOETEN worden bijgevoegd.
- Het gebruik van bestaande software bestemd voor specifieke toepassingen gelinkt aan de inwerkingstelling en de uitbating van telecommunicatienetwerken of van hun speciale toepassingen (switching, access, gateway, ...) evenals van programmeerbare automaten komt niet in aanmerking voor de toekenning van de toelage voor informaticataken."

11. Op 9 november 2001 trekt de beroepscommissie haar beslissing van 17 april 2001 in. Die intrekking is vastgesteld bij arrest nr. 108.255 van 20 juni 2002 van de Raad van State.

12. Met een daaropvolgende beslissing van onbekende datum wijst de beroepscommissie de aanvraag van de verzoeker echter opnieuw af, nu op grond van de volgende motivering:

"Er wordt geoordeeld dat u geen 80% van uw werktijd besteedt aan informaticataken [...].

Een deel van de door u beschreven taken staat niet op de lijst van de informaticataken van Ref 2, Art. 1 (bekabeling, aanbrengen van optische vezels, installatie van de infrastructuur van de blokken op IBCN en het beheer van de telefooncentrale BCS4400)."

13. Op 19 december 2001 verklaart de Chef van de Generale Staf zich akkoord met deze beslissing van de beroepscommissie.

14. De beslissing van de Chef van de Generale Staf vormt het voorwerp van het voorliggende beroep tot nietigverklaring. Ze is opgenomen in een nota van

7 januari 2002 aan de verzoeker, waarin ook wordt vermeld dat tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State kan worden ingesteld.

Bevoegdheid van de Raad van State

15. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord een exceptie van onbevoegdheid van de Raad van State opwerpt; dat zij betoogt dat de verzoeker met het voorliggende beroep tot nietigverklaring de erkenning van een subjectief recht nastreeft, vermits het bestuur bij het onderzoek van de aanvraag, op grond van de toepasselijke reglementering, slechts mag nagaan of de aanvrager voldoet aan de objectief vastgestelde reglementaire voorwaarden, zonder daarbij een appreciatiebevoegdheid uit te oefenen;

16. Overwegende dat de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert dat zijn beroep niet de betaling van een geldsom als voorwerp heeft, maar het al dan niet erkennen van een recht op een geldsom, en dat de beslissing van het bestuur over die erkenning berust op een appreciatie van zijn verdiensten en het al dan niet vervuld zijn van de voorwaarden bepaald in het koninklijk besluit van 2 juni 2000 en het ministerieel besluit van 6 juni 2000; dat de verzoeker argumenteert dat luidens het koninklijk besluit van 2 juni 2000 de militairen die belast zijn met informaticataken, opgenomen in een lijst opgesteld door de Minister van Landsverdediging en de Minister van Begroting, recht hebben op de informaticoelage, indien zij hun functies voltijds uitoefenen en minstens 80% van hun tijd aan informaticataken besteden; dat volgens de verzoeker hieruit zou kunnen worden afgeleid dat de overheid een gebonden bevoegdheid heeft, maar dat rekening moet worden gehouden met het feit dat uiteindelijk de Chef van de Generale Staf de militairen die aan de voorwaarden voldoen, moet inschrijven op een lijst en daarvoor -indien het een militair betreft die geen ambt van informaticus bekleedt- een motivering moet geven; dat het bestuur volgens de verzoeker op die wijze over een discretionaire bevoegdheid beschikt om te bepalen wie al dan niet aan de voorwaarden voldoet om op de lijst te worden opgenomen; dat, mocht dit niet zo zijn, niet kan worden ingezien waarom een aanvaardingscommissie en een beroepscommissie dienden te worden opgericht;

Overwegende dat de verzoeker in zijn laatste memorie onderstreept dat de aanvaardingscommissie en de beroepscommissie soeverein appreciëren of de taken die de aanvrager van de informaticoelage in zijn aanvraag heeft vermeld, informaticataken zijn als bedoeld in artikel 1, § 1, van het ministerieel besluit van 6 juni 2000, en evenzeer discretionair beoordelen of de door de aanvrager uitgeoefende functies behoren tot de sectie van een staf of korps bevoegd voor informatica; dat de

verzoeker er voorts op wijst dat, indien het bestuur in dezen een gebonden bevoegdheid zou hebben, de vraag rijst waarom de korpscommandant dan moet bevestigen dat de betrokken militair informaticataken uitoefende en de aanvaardingscommissie en de beroepscommissie het attest van de korpscommandant terzijde kunnen schuiven;

17. Overwegende dat overeenkomstig de artikelen 144 en 145 van de Grondwet de hoven en rechtbanken uitsluitend of in beginsel bevoegd zijn om kennis te nemen van geschillen over subjectieve rechten; dat onder voorbehoud van een -te dezen niet bestaande- toewijzing van bevoegdheid inzake politieke rechten, de Raad van State dan ook niet bevoegd is om kennis te nemen van beroepen tot nietigverklaring waarvan het werkelijke en rechtstreekse voorwerp een geschil over subjectieve rechten betreft; dat dit het geval is wanneer het annulatieberoep strekt tot de erkenning van een subjectief recht;

Overwegende dat het bestaan van een geschil over een subjectief recht luidens de arresten C.06.0574.F en C.06.0596.F van 20 december 2007 van het Hof van Cassatie veronderstelt dat de eiser zich beroept op een welbepaalde juridische verplichting die een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de nakoming waarvan die partij belang heeft; dat opdat een partij zich ten aanzien van de bestuurlijke overheid op een dergelijk recht zou kunnen beroepen, de bevoegdheid van die overheid gebonden dient te zijn;

18. Overwegende dat het voorliggende beroep tot nietigverklaring gericht is tegen een beslissing waarbij aan de verzoeker de informaticoelage, ingesteld bij het koninklijk besluit van 2 juni 2000, wordt geweigerd; dat dit koninklijk besluit en de reglementaire teksten die er de uitvoering van vormen, namelijk het ministerieel besluit van 6 juni 2000 en het reglement IF 190 van de Generale Staf van de Krijgsmacht, voorzien in de toekenning van een informaticoelage aan de militair die de gestelde voorwaarden vervult;

Overwegende dat één van die voorwaarden betrekking heeft op de vaststelling van het uiteindelijke bedrag van de toelage; dat artikel 2, § 6, van het koninklijk besluit van 2 juni 2000 immers bepaalt:

"De helft van de in §§ 1 tot 4 vastgestelde bedragen wordt toegekend aan de militair. De tweede helft wordt toegekend na beslissing van de Chef van de Generale Staf, op basis van de verhouding waarin de betrokken militair heeft bijgedragen in de informaticataken zoals omschreven in artikel 1, § 1, en nadat hij kennis heeft genomen van een rapport over de activiteiten uitgevoerd door de betrokken militair en na advies van de betrokken korpscommandant.

De Minister van Landsverdediging bepaalt de uiterste datum waarop dit rapport door de militair moet worden toegestuurd";

Overwegende dat de paragrafen 401, d, en 402, b, van het reglement IF 190 van de Generale Staf van de Krijgsmacht de adviesbevoegdheid verduidelijken die door de korpscommandant te dezen wordt uitgeoefend:

"Aan [hem] wordt gevraagd [...]

(3) een appreciatie te geven van de mate waarin betrokkene persoonlijk bijgedragen heeft tot het vervullen van zijn opdracht.

Indien de Korpscommandant van oordeel is dat ten gevolge van zijn persoonlijke bijdrage de aanvrager geen recht heeft op het volledige deel van de tweede helft van de toelage dan zal hij:

- (a) een % voorstellen dat hem in functie van de geleverde bijdrage billijk lijkt;
- (b) hiervoor een omstandige motivatie geven.

Het te gebruiken document is dit in Bijlage B aan dit reglement";

19. Overwegende dat overeenkomstig de aangehaalde reglementaire bepalingen de toekenning van de tweede helft van de toelage, waarop de aanvrager, die 80% van zijn werktijd aan informaticataken besteedt, recht heeft, afhankelijk is van een beslissing van de Chef van de Generale Staf over het persoonlijke aandeel van de aanvrager in de informaticataken waarop hij zich beroept; dat een dergelijke beslissing niet kan worden genomen op grond van een toetsing van de ingediende aanvraag aan precieze reglementaire voorwaarden, maar een concrete beoordeling en appreciatie vergt van de kwaliteit van de prestaties van de aanvrager; dat ze dan ook niet wordt genomen in de uitoefening van een gebonden bevoegdheid, maar wezenlijk discretionair is;

20. Overwegende overigens dat de verzoeker in geen enkel van de zes door hem aangevoerde middelen laat gelden dat de verwerende partij op grond van een gebonden bevoegdheid ertoe gehouden is hem een informaticatoelage toe te kennen en dat hij een subjectief recht op een dergelijke toelage heeft; dat hij integendeel in het eerste middel de bevoegdheid betwist van de Chef van de Generale Staf om de bestreden beslissing te nemen, alsook de grondwettigheid van de machtiging die artikel 11, §§ 2 en 3, van de wet van 20 mei 1994 aan de Koning en de Minister van Landsverdediging verleent; dat hij in een tweede middel de onwettigheid aanvoert van de criteria die inzonderheid door de Minister van Begroting zijn bepaald; dat hij in een derde en een vierde middel laat gelden dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is; dat hij een vijfde middel ontleent aan de schending van zijn rechten van verdediging; dat hij tenslotte in een zesde middel aanvoert dat de bestreden beslissing met schending van de beginselen van behoorlijk bestuur is tot stand gekomen;

21. Overwegende dat, aangezien het uiteindelijke bedrag van de informaticatoelage niet volledig door de reglementering zelf wordt bepaald en afhangt van een discretionaire beslissing van het bestuur, de Raad van State bevoegd is om kennis te nemen van een beroep tegen een beslissing waarbij het bestuur vaststelt dat één of meer voorwaarden voor de toekenning van de toelage niet vervuld zijn;

Overwegende dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onbevoegdheid niet gegrond is;

Ten gronde

22. Overwegende dat de verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van artikel 182 van de Grondwet en van artikel 11, § 2, van de wet van 20 mei 1994 houdende de geldelijke rechten van de militairen; dat hij vooreerst aanvoert dat de Koning alleen met schending van artikel 11, § 2, van de wet van 20 mei 1994 aan een minister de bevoegdheid heeft kunnen subdelegeren om de criteria voor de toekenning van de informaticatoelage vast te stellen; dat de verzoeker daaruit afleidt dat het ministerieel besluit van 6 juni 2000 tot uitvoering van het koninklijk besluit van 2 juni 2000 houdende toekenning van een toelage aan militairen belast met informaticataken onwettig moet worden geacht en diensgevolge moet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die op dat ministerieel besluit steunt; dat de verzoeker zich bovendien afvraagt of artikel 11 van de wet van 20 mei 1994 wel grondwettig is in zoverre het aan de Koning de bevoegdheid verleent om premies ten gunste van de militairen in te stellen, terwijl artikel 182 van de Grondwet aan de wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om de bevordering, de rechten en de verplichtingen van de militairen te regelen; dat de verzoeker voorstelt om in dit verband aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen;

23. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat aangezien de Raad van State niet bevoegd is om van het beroep kennis te nemen, er geen grond is om in te gaan op de vraag of de rechtsregeling inzake de informaticatoelage wel wettig is, noch om de zaak eventueel bij het Grondwettelijk Hof aanhangig te maken;

24. Overwegende dat de wetgever bij artikel 11, § 2, van de wet van 20 mei 1994 aan de Koning de bevoegdheid heeft opgedragen om ten gunste van militairen premies in te stellen ter aanvulling van hun bezoldiging; dat artikel 11, § 3, van die wet, zoals dat op het ogenblik van de feiten gold, bepaalde dat de Koning bevoegd was om de tarieven en de regels voor de toekenning van de in paragraaf 2 bedoelde voordelen vast te stellen, maar dat Hij die bevoegdheid "in de gevallen die Hij bepaalt" mocht

overdragen aan "de Minister van Landsverdediging"; dat de Koning aldus bij het voormelde besluit van 2 juni 2000 de Minister van Landsverdediging belast heeft met het vaststellen van het bedrag en de criteria voor het toekennen van de toelage voor informaticataken; dat de vraag naar de wettigheid van het koninklijk besluit van 2 juni 2000 en het ministerieel besluit van 6 juni 2000 impliceert dat vooraf wordt nagegaan of artikel 11 van de wet van 20 mei 1994 grondwettig is; dat er grond bestaat om aan het Grondwettelijk Hof de hierna in het dictum geformuleerde prejudiciële vraag te stellen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Aan het Grondwettelijk Hof wordt de volgende prejudiciële vraag gesteld :

"Houdt artikel 11, §§ 2 en 3, tweede lid, van de wet van 20 mei 1994 houdende de geldelijke rechten van de militairen, vóór de wijziging ervan bij de wet van 27 maart 2003, een schending in van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat het aan de Koning de bevoegdheid opdraagt om ten gunste van de militairen toelagen, vergoedingen en andere geldelijke voordelen of voordelen in natura in te stellen en om in de gevallen die Hij bepaalt de Minister van Landsverdediging te belasten met het vaststellen van de tarieven en de regels voor de toekenning van die voordelen, met als gevolg dat de rechten van bepaalde militairen volledig door de wet worden vastgesteld en die van andere militairen gedeeltelijk door de Koning of door de Koning en de Minister, terwijl artikel 182 van de Grondwet aan de wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om de rechten en de verplichtingen van de militairen te regelen?".

Artikel 3.

Het door de Auditeur-generaal aangeduide lid van het auditoraat wordt belast met het verdere onderzoek van de zaak, na ontvangst van het arrest van het Grondwettelijk Hof.

Artikel 4.

De zaak wordt verwezen naar de VIIIe kamer.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op twee april tweeduizend en negen door de algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, waar aanwezig waren:

Mevr.	M.-R. BRACKE,	voorzitter van de Raad van State,
de HH.	J.-Cl. GEUS,	kamervoorzitter,
	M. HANOTIAU,	kamervoorzitter;
	M. LEROY,	kamervoorzitter;
	P. LEMMENS,	kamervoorzitter;
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	P. LEWALLE,	staatsraad,
	J. VANHAEVERBEEK,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
	J. CLEMENT,	staatsraad,
Mevr.	P. VANDERNACHT,	staatsraad,
de HH.	M. PAQUES,	staatsraad,
	St. DE TAEYE,	staatsraad,
	L. CAMBIER,	staatsraad,
	B. THYS,	staatsraad,
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier.

De Hoofdgriffier,

De Voorzitter van de Raad van State,

D. LANGBEEN.

M.-R. BRACKE.